

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svoje, izimši nedelje in praznike, ter volja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 18 gld., za četrt leta 8 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za ostanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravišstvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Glasovi z Goriškega.

V Gorici, 7. oktobra. [Izv. dop.]

(Slovenska nadaljevalna šola za obrtne učence. — Občni zbor društva „Sloga“.)

Včeraj popoldne je šla mej tukajšnjimi rodoljubi od ust do ust vesela novica, da visoko c. kr. ministerstvo je zadovoljstvom sprejelo na znanje novico, da društvo „Sloga“ hoče ustanoviti v Gorici prekorišno nadaljevalno šolo za slovenske obrtne učence. — Dolgo časa smo čakali take vesti z Dunaja in začelo nas je že skrbeti, kajti „Slogina“ prošnja z vsemi potrebnimi načrti in drugimi podatki, zadevajočimi vzdrževanje in notranjo uredbo te šole, je odšla potem c. kr. glavarstva v Trst že 17. maja t. l. Mi poznamo našo laško gospodo, ki se krčevito upira vsakemu slovenskemu napredku v Gorici, zato naš strah ni bil neopravičen, da se uresničenje te lepe misli vsaj predolgo ne zavleče, kajti zaprečiti nam kaj takega itak ni mogote, ko visoka vlada sama rada podpira obrtne šole in postavlja za njih podpiranje vsako leto v proračun okroglih 300 000 gld. — Dasi ni došlo še vladino dovoljenje, vendar je odbor preskrbel vse, česar treba, da se šola lahko takoj otvori, ko pride dovoljenje. Klopri in vsi učni pripomočki so že nabavljeni in poskrbljeno je tudi za dobre učne moči. Šola je dobila svoje prostore v novem „Sloginem“ šolskem poslopju v ulici Barzellini. — Ta šola je velikega pomena za nas goriške Slovence, ki že od l. 1885 zaman hrepenimo po njej. Tistega leta je namreč tudi deželni goriški zbor dovolil 1000 gld. letne podpore (po toliko dajeta tudi vlada in trgovinska zbornica in 500 gld. goriško mesto!) tukajšnji „scuola professionale“, ali s pogojem, da za slovenske učence je treba poskrbeti slovenski pouk. Kuratorij te laške nadaljevalne šole za obrtne učence je sicer sprejel to lepo deželno podporo, ali za pogoje se ni zmenil čisto nič. In glejte ta naš slaven deželni odbor, kako vestno je izvrševal sklep deželnega zbora: nakazoval je tej šoli vsako leto 1000 gld., ne da bi se bil pobrigal, ali šola izvršuje pogoje, pod katerimi je sprejela to podporo. Naša dva narodna (!) deželna odbornika sta molčala k vsemu temu in mirno gledala, kako se z

deželno podporo potujčujejo slovenski obrtni učenci, ki iz vse dežele prihajajo v goriško mesto! — Lanski občni zbor društva „Sloga“ dne 12. oktobra je soglasno sprejel resolucijo, katero je stavil in utemeljil „Sučin“ urednik, naj odbor začne resno misliti na to, da se zapreči nadaljno razarodovanje našega obrtnega naraščaja in da se mu da prilika, izobraziti se v maternem jeziku, s tem, da se čim prej ustanovi nadaljevalna šola za obrtne učence s slovenskim učnim jezikom. — Odbor je sklenil na to, da ustanovi tako šolo do jeseni t. l. Spomladi je postal prošnja na deželni zbor, v kateri je razložil potrebo take šole, ker laška „scuola professionale“ sicer sprejema deželno podporo a se ne briga za stavljeni pogoji, in prosil za deželno podporo. Državni in deželni poslanec grof Alfred Coronini se je ob enem zavezal, da plača društvu kot ustanovno glavnicu znamenito svoto 4000 gld., ako deželni zbor dovoli tudi slovenski šoli jednako podporo, kakoršno dobiva laška že od l. 1885. Kaj se je zgodilo s to prošnjo, je znano „Narodovim“ čitateljem. Pokopali so jo v prašne predale deželnega odbora pod navadno krinko „per studi e referta“, t. j., izročili so jo deželnemu odboru, da se o tej prošnji posvetuje in poroča pri prihodnjem zasedanju. Vseled, hrepčega pojasnila tukajšnje „Soče“ v zakulisne spletke je došlo do znane tiskovne pravde Tonkli-„Soča“, ki je končala z znano poravnavo „za obe stranki jednako častno“. Ali odbor „Sloga“ se ni dal splašiti vsled tega neuspeha, marveč s toliko večjim pogumom se je lotil dela. Zdaj je ta lepa misel faktum, katerega se veselijo vsi Slovenci tu v tej zelo važni slovenski postojanki ob jezikovni meji. — Da bo šola dobro obiskovana, gotovo še bolje nego laška, je gotovo, kajti obrtni naraščaj je po večini slovenske narodnosti. Kaka škoda, da smo mu še le letos oskrbeli to, česar mu bo treba v življenju kakor ribi voda. Čegar je mladina, tega je prihodnost! Evo gesla, ki nas vzpodbuja v naši težavni borbi proti nenasitnemu lahonstvu! Da bi pa šola imela dosti gmočnih sredstev, to bo zopet nova skrb itak dosti obremenjenemu odboru. Upamo pa, da bosta vlada in dežela podpirala tudi to šolo, kakor podpirata laško potujčevalko slovenskega otroškega naraščaja že od l. 1885.!

Tudi trgovinska zbornica bo imela priliko, dokazati tudi dejanski svojo nepristranost, ne le s suhimi frazami, kakor se je nedolžno dobrikala Slovincem doslej. Oč mestnega zastopa ne pričakujemo ničesar, ker pri tej gospodi vlada le sovraštvo do vsega, kar le spominja na Slovence. — In takó homo imeli Goriški Slovenci šolo, kakoršne nima niti naša slovenska prestolnica, bela Ljubljana!

Politično društvo „Sloga“ bo imelo v četrtek 11. t. m. svoj redni letni občni zbor, ki utegne postati prav zanimiv. Zadoji čas je pristopilo nekaj novih udov iz tistih krogov, ki so se doslej ogibali tega društva. Ali je to dobro znamenje ali pa ima kak drugačen, postranski namen, to pokaže morebiti že ta občni zbor. Vederemo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. oktobra.

Poljaki in Celjsko vprašanje.

Dunajski „Länderbanki“ lastni polski list „Przegai“, ki hodi navadno z levicami čez dro in stro, je priobčil očividno oficijozno notico glede vprašanja o Celjski gimnaziji. Dozdeva se mu, da je vprašanje samo na sebi sicer malenkostno, da pa utegne v sedanjih razmerah vendar provzročiti obilo situacij. Zato sodi, da v zvezi s tem pojasnilom bi bilo od Slovencev zahtevano gimnazijo ustanoviti v kakem mestu, ki je večinoma slovensko, in ne ravno v Celju. — Nemci so tega poljskega glasu močno veselili.

Iz delegacij.

V soboto je bila prva serija delegatov povabljenih k cesarju na dimer. Cesar se je pogovarjal z mnogimi delegati. V pogovoru z grofom Badenijem je le-ta omenil časniško vest, da se poljski delegatje iz političnih vzrokov niso udeležili debate o proračunu ministerstva unanijih del. Grof Badeni je rekel, da je ta govorica povsem neosnovana. Poljaki zato niso segli v razpravo, ker so že opetovano obrazložili svoje stališče glede trojne zveze in se s tega stališča niso maknili.

Premembe v naučnem ministerstvu.

Minister Madeyski je odredil razne personalne preuredbe v ministerstvu. Načelnikom prezidijalnega oddelka je postal dr. Evgen baron Hanenschield, dosednji načelnik baron Bienerth pa je prevzel referat za visoke šole izvzemši vsučilišča. Ministerski svetnik grof Bylandt je dobil referat o ljudskih šo-

LISTEK.

Lady Hilda.

(Roman, angleški spisala Ouida.)

IX.

(Dalje)

Steza vodeča od ceste k cerkvi je bila za konje prestrma in zadnje pol milje se je moralo hoditi peš.

Bil je zgodnji spomladanski dan, kakeršni so navadni v Florenci v svečanju; polje je že bilo posuto modrimi vijolicami, mej zeleno travo so se že pokazale rumene glavice trobentice, po zraku so rojile bučele in frfoléli metulji, a v sečéh je odmeval glas drozgov.

San Cipriano je visel nad jednim stranskim oltarjem v temni, samotni, veliki, stari cerkvi, v katero ni noben vernik zahajal; samo časih bila je zavetje utrujenemu potovalcu ali pa pastirju pri nevihti.

Della Rocca je z bližnjega okna odmaknil zaveso, ki je bila od moljev na pol razjedena in toplo solnce je obsevalo starinsko sliko. Nekoliko majhne kmetske dece je sedelo na stopnjicah oltarja pletoč vence od

raznih poljskih cvetic, solnčni žarki so jim pozlajevali glavice; tople beneške boje pozabljene slike svetile so se kakor dragoceno kamenje pod debelim prahom, ki je na njih počival. Slika je predstavljala mučeništvo tega svetnika-čudotvorca in svete Justine; spodaj je bilo Nikodemijsko ljudstvo in straže Dijoklecijanove, a nad mučeniškom je bilo nebo odprto in nebeske čete angeljev so vzprejemale po-božni duši. Bil je to veličastven predmet, mojsterski obdelan od velikega Brešijanca, ki je, dasi Tizianov učenec in tekmeč Pavla Veroneškega, tako malo znan, razum znabiti v mestih, ki so mej dolo-miti in mej Apenini.

— To je po mojem mnenju jedna najlepših legend, začne della Rocca, ko sta sliko natanko proučila ter jo ogledala z vseh strani. Slikarji so si prav redkokedaj izbrali ta predmet, da ga obdelajo, tako redko, da se je temu čuditi; znabiti zato, ker je v tej legendi preveč človeške strasti za sveti predmet.

— Da, odgovori lady Hilda sanjarski. Človek se nikakor ne more odreči misli, da ga je sveta Justina ljubila z žensko ljubeznijo.

— Oh, Hilda, kako si brezbožna! zakliče markeza del Trasimene, malo ne prestrašen.

— Nikakor ne. Kako se more o tem dvomiti? odgovori della Rocca živahno. Kako se more zanikati, da čista ljubezen ne bi mogla premagati vse ovire in zapreke sveta?

Lady Hilda ga pogleda in po lici ji se razlije velika krotkost; tedaj se pripogne k otrokom, ki so se na stopnjicah oltarja igrali s cveticami in jim stisne denarja v njihove zamazane ročice.

— To je jako lepa slika, reče po kratkem prestanku. Ne spominjam se, da sem kedaj videla tako lepih temnih barv, zlato in to škrlatno črvenilo, ki se je izpuhtelo v tako topel sijaj barv, razun v Palma Vecchiovu sveti Barbari — vi veste — v San Mariji Formosi v Benetkah.

— Portret Vijolante od Palme — da, da. Ali ta predmet deluje silneje in topleje na človeka. Sveta Barbara s svojimi topovi in stolpom je preveč silna, da bi napravila tak vtis. Človek si niti predstaviti ne more, da je ta svetnica kedaj kaj pretrpela.

— Ali sveta Barbara sloveča je in jako popularna, če se sme pri svetnici ta beseda rabiti.

— Vsi simboli moči in sile so popularni, narod je slab in ljubi ono, kar mu pomaga. Uprav čudno je, kako globoko se je v narodu vkoreninil

lah, kateri je imel umrli German, svetnik Zeller pa referat o stavbah Novoimenovani ministerki svetnik grof Stürghb prevzame referat o srednjih šolah.

Volilna reforma.

Poljski poslanec Koryczyński je te dni v Pilznu poročal svojim volilem o svojem delovanju v drž. zboru in o sedanjem položaju. Glede volilne reforme je rekel, da sta Madajski in Jaworski obljubila, da se dožene volilna reforma še prej, kakor poteče sedanja šestletna doba drž. zbora, tako da bi se nove volitve vršile tudi že na podlagi novega volilnega reda.

Poraz ogerske vlade.

V magnatski zbornici ogerski je ogersko vladu zadel čuten poraz. Pri razpravi o svobodnem izvrševanju ver je grof Andrássy predlagal, naj se odstavek o brezverstvu izpusti. Zbornica je ta predlog vzprejela s precejšnjo večino pri tretjem čitanju pa se je ves načrt odklonil. Vlada je sedaj v veliki stiski. Gotovo je, da pride z načrtom še enkrat pred poslansko zbornico, ki ga bo seveda odobrila. Če potem pri drugem posvetovanju v magnatski zbornici zopet propade, potem se ne more več vzdržati in nastala bo zopet velika kriza, kakor letos poleti.

Vnanje države.

Ruski car.

Listi prinašajo dolga, nasprotujoča si poročila o bolezni ruskega carja. Koliko je resnice na teh poročilih — kdo bi to mogel uganiti? Trdi se, da sta dve cesarski ladji odpluli v Črno morje, kjer čakata, da prepeljeta bolnega carja na otok Korfu. S turško vlado so se že začela pogajanja, da bosta smeli ladji pluti skozi Dardanele. Z druge strani se zopet zatiruje, da se car najbrž ne bo peljal po morju na Korfu, ampak do Reke z železnico.

Japonsko-kitajska vojna

Londonski listi priobčujejo senčasta poročila. Javljajo, da so se v Pekingu začele spletke, naj bi se cesar odpovedal kroni na korist svojemu sinu Kungu. Meji vojaki se je začelo nevarno gibanje in divizija Sheng, ki spada k voju, kateri ima Li Hung-Tschang na razpolaganje, je vsa dezertovala in se pridružila Japoncem. Kitajska vojska se umika na vseh koncih, baje da prepreči, da bi Japonci v zalivu Pečeli mogli izkrcati vojsko. Brzojavke iz Shanhajja javljajo, da je te dni prišlo v zaliv Pečeli sedemdeset japonskih vojni in transportnih ladij. Ali so Japonci svojo vojsko mogli izkrcati, ni še znano.

Domače stvari.

— (Višja gospodinjaška šola) pri Uršulinkah v Ljubljani je prenehala. Ustanovljena je bila začetkom šolskega leta 1890./91. in sicer, kakor znano, vsled agitacije nekaterih „Slovenčevih“ prvakov, ki so jo Uršulinkam vsilili, da bi s tem dokazali — nepotrebo slovenske višje dekliške šole po zasnovah občinskega sveta Ljubljanskega. Šola se je razširila v tri razrede in imela koncem lanskega šolskega leta vsega vkupe 16 učenk. Letos pa se ni oglasilo toliko učenk, da bi se dala šola zanaprej vzdržati. Prav za prav jo je pokopal učni načrt, kateri, skovan po omenjenih prvakih, ni odgovarjal potrebam, katere ima slovensko, za višjo izobraženostjo težeče žensstvo.

— (Nemškutarija na Kranjskem.) Pod tem zaglavjem piše zadnja „Soča“ zopet o brzojavki, katero je gosp. Detela poslal v Beli peč zbranim šulverajnovcem, in o stališči, katero je zavzel „Slovenec“. Mej drugim pravi „Soča“: „Čitateljem priporočamo, naj pazno prečitajo, kaj je pisal

svetnik in uživa velik glas, dočim na drugega povsem pozabljajo, četudi sta oba jednaka, kar se dostaje svetosti, življenja in junaške smrti. Mogoče, da so temu tudi stari slikarji krivi, ker so si prečesto izbirali jeden in isti predmet.

— O ne, odgovori lady Hilda, bodite prepričani, slikar raje upošteva čustva in ukus občinstva, nego da je vodi. Pesniki so voditelji, slikarji samo svetu drže ogledalo. Meni ta sveti Ciprijan jako ugaja. Niso ga preveč hvalili. Škoda, da je tu ves zaprašen in v neredu. Kaj pač mislite, ali ga ne bi mogla kupiti?

— Mislim, da je to mogoče — povprašal bom jutri. Mi zdaj vse prodajamo. Kadar javni dolgovi zopet malo naraščajo in kadar ne bo več davka na sol, prodali bomo „Transfiguracijo“ — zakaj ne? — saj imamo kopijo v sv. Petru. Pa naposled, čemu b hranili sveto Cecilijo brez koristi v tako temnem in starem mestu, kakor je Bolonja, ko bi vendar prodaja te slike in še nekoliko takih nepotrebnih stvari osigurala in zagotovila celo življenje kakemu ministru ali senatorju?

— Ne bodite tako zavidni, Pavel, pravi markeza Nina, vi ste sami mogli postati minister.

— In obnoviti in dozidati Palestrino s komi-

„Slovenec“ o tej stvari. Kako rahlo je to pisano, kako se izogiblje vsake žal besede g. Deteli. Sicer pa bodo drugo leto deželnozborske volitve in tedaj bodo gospodje imeli najboljšo priložnost za svo jasnostjo pokazati svoje stališče. Vsakega pravega Slovenca mnenje je, da gospod Detela ne more po tem svojem telegramu več biti slovenski poslanec. Kdor tako proslavlja našemu narodu in veri katoliški sovražno društvo, tega ne more za kandidata priporočati nobena stranka, ki je še narodna in katoliška. Veseli nas, da je „Slovenec“, če tudi v rahlih besedah, obsodil proslavljanje nemškega „schulvereina“: sedaj pa gojimo željo, da to konservativna stranka tudi drugo leto z dejanji dokaže in gospodu Deteli pokaže vrata, ko pride beračit za mandat. Če pa konservativna stranka tega ne stori, pa ne sme za-meriti, če jo delamo soodgovorno za taka dejanja, kakor je bil ta junaški čin našega deželnega glavarja. — Tudi na „Slovenčevu“ neosnovano očitaje, da se „Soča“ poslužuje nepoštenega orodja, reaguje „Soča“ prav krepko, pišeč mej drugim: „Ali ni to „nepošteno“, da „Slovenec“ prinaša z Gorišk-ga le jednostranska poročila, ker računi na to, da ogromna večina „Slovenčevih“ naročnikov ne bere „Soče“? Ali je to „pošteno“, da je „Slovenec“ povodom imenovanja nemškutarja Dettelle slavospev prinesel in iz globine srca čestital? Ali je to „pošteno“, da je „Slovenec“ posredno podpiral zaupnico nemškemu grofu — Plenerjevemu „Schleppträgerju“ in s tem vero in narod izdal židom? Ali je to „pošteno“, da je kar odklonil vabilo na shod zaupnih mož, ker se boji, da bi kak narodnjak ne zabrusil v obraz „nepoštenosti“ in „neznajčnosti“ Klunu in Povsetu itd? Ali je to „pošteno“, da je „Slovenec“ pred dvema leti toliko povzdigoval katoliški shod in v dno pekla potiskal vse nasprotnike, očitajoče nepošteno namene nekaterim govornikom na kat. shodu, zdaj pa sam podpira one govornike na kat. shodu, ki so se z židi zvezali, vero in narodnost na klin obesili, izročivši se na milost in nemilost nemškemu grofu — oziroma Plenerju? — (Rimski Katolik 1894. str. 383) Ali je „pošteno“, da „Slovenec“ doma v Ljubljani povdarja vero, vero in zopet vero — in svoje rojake v nasprotnem taboru zaničuje, na Dunaju pa svojim koristolovnim pokroviteljem hrbet drži in predale odpira? Ali je to „pošteno“, da se „Slovenec“ veže z nemškutarji, samo da more brco dati rojakom na oni strani? Ali je to „pošteno“, da „Slovenčeva“ stranka po jedni strani pošilja zaupnice dr. Mahničju, po drugi strani pa zaupnice pošilja nemškemu grofu — tej neovržno priznani nesreči za vero in narod, katerega je sam dr. Mahnič ostro obsodil že pred več leti? Ali se ne pravi to gosp. dr. M. za norca imeti? Da, predragi „Slovenec“, o „nepoštenosti“ molči, in poprej pometaj pred svojim pragom, kjer se nahajajo velikanski kupi smetij.“

— („Graničarji“.) Jutri v torek dne 9 t. m. predstavljajo se na našem odru prvokrat „Graničarji“ ali Žegnanje na sv. Elija dan, izviren hrvatski ljudski igrokaz s petjem in plesom v treh oddelkih, kojega je spisal Josip Freudenreich, bivši ravnatelj hrv. nar. zem. kazališta v Zagrebu in oče našega redatelja in igralca Dragotina Freudenreicha.

sijami o prihiti vprašanja o davku na ogelje! Da, jaz sem svoj cilj zgrešil.

Lady Hilda je neprestano gledala čete angeljev na sliki, ki so plavali po zraku noseč v nebasa mučeniški duši, zdaj združeni za vse veke, a potem je gledala drobna, lepa, začudena lica onih otrok. Nikoli ni dosti marala za otroke, k večjemu kot male slike, ki so lepo pristajale Stothardovim risarijam, slikam Sir Joshua in freskam Correggia. A zdaj ji najedenkrat pride misel, kako srečne morajo biti ženske, katere tako nežne vezi vežejo z bodočnostjo sveta. A kakšna je bila njena bodočnost? Z demanti, porcelanom in Mr. Worthom ne da se ustvariti nikaka bodočnost.

— Vi torej v resnici nameravate kupiti svetega Ciprijana? vpraša jo on, dokler so po vlažnih in pobabljenih tleh stopali k odprtim vratom na spomladno soluce.

— Da, — smatrate li Vi to morebiti za blasfemijo?

— Ne, jaz mislim, da je moralno propadanje čustva, katero dopušča mojemu narodu, da prodaja take stvari, blasfemija naše preteklosti in skrunjenje prava potomcev — ali to je druga stvar in ni Vaš pregrešek. Kaj bodele z njim, ko ga dobite?

(Dalje prih.)

— Igra „Graničarji“ predstavljala se je prvokrat leta 1857. v hrvatskem nar. dež. gledališči v Zagrebu z velikanskim uspehom, kar dokazuje že okolnost, da je do danes doživela nič manj ko 158 repriz. Pisatelj Josip Freudenreich posvetil je svoje delo tedanjemu slavemu hrvatskemu banu grofu Jelčiću, kateri je igro radostno vzprejel in pisatelja v lastno-ročnem pismu vzbudil k nadaljnjemu delovanju v hrvatski književnosti. — „Graničarji“ so brez dvojbe najpopularnejši hrvatski igrokaz ter so o svojem času silno uplivali na hrvatsko narodno zavest. — Krčmar „Grga“, najmarkantnejša figura v igri, ostal je za večno nekaj tip odkritosrčnega in poštenega graničarja. Ta uloga je od prvega časa v rokah rodbine Freudenreichov, ki so po svojem poklicu, kakor znano, vsi igralci. Pisatelj sam, potem njegov brat Franjo in sedaj njegov sin Dragotin Freudenreich vsi so predstavljali „Grga“ in ga je posebno brat Franjo tako dobro pogodil, da ga ljudje sploh niso poznali pod drugim imenom nego „Grga“. Isto tako šteje pa tudi naš Dragotin Freudenreich ulogo „Grga“ mej svoje najboljše. — Ker nam podaja igra pristao sliko narodnega življenja graničarjev, polno resnih in komičnih prizorov, ker je upleteno vmes veliko pevskih točk, tako zborov, kupletov itd., nadajamo se za gotovo, da bode tudi pri nas sijajno uspela ter se za stalno obdržala na repertoarju našega narodnega gledališča. — Konečno pristavljamo, da je igra dobro uprizorjena in da so originalni kostumi iz Zagrebskega narodnega zem. gledališča.

— (Slovensko gledališče.) Sobotna predstava „Knjižničarja“, gluma v 4 dejanjih, je še uglobila ugodni vtis, ki smo ga pri prvih treh zadobili od naše letošnje drame. Naravnost povemo, da tako dovršenih predstav nihče ni pričakoval. O igri sami le nekoliko besedij. Klub, lovski sport in spiritizem so snov mikavnim zapletkam — vse stvari, tuje našemu občinstvu. Da je nova igra vzlic temu popolnoma uspela in vzbudila pristrčno veselost, glasnan smeh in še glasnejše ploskanje, zahvaliti se je srečni situacijijski komiki in na našem odru do letos nenavadni vestnosti in spretnosti, s katero se je vršilo skupno igranje. Po predstavi „Knjižničarja“ lahko trdimo, da je pri nas diletantizmu, tudi pobeljenemu, za vselej odklenkalo. V naslovni ulogi neizkušene in neokretnega knjižničarja pokazal je gosp. Inemann popolnem novo stran svojega igralskega talenta. Njegov Robert je bil ven in ven drastičen, a vendar brez pretiravanja. Gospa Aničeva je s svojo pedantično, v spiritizmu zaverovano Saro dokazala, da bo tudi za dramo odlično porabna pridobitev. Glasni plosk, s katerim jo je občinstvo izzvalo na odprti oder, ji budi zahvala, da je baje ob „jednajsti uri“ prevzela to ulogo ter jo v maski in igri tako lepo pogodila, vrhu tega pa še tako čisto slovensko govorila. Glavna naloga: robati in osorni, a dobrasrčni bogati strije iz Indije Macdonald stari je bila v spretnih rokah gosp. Freudenreicha, ki nam je z obilnim humorjem in zdravo realistično obrisal to staro grčo. Tudi g. Freudenreich je žel pohvalo pri odprtem odru. Gosp. Anič (Lothair) je to pot uveril nas, da se nismo motili, prisojajoč mu posebno usposobljenost za konverzacijsko igro. Gospodu Danilu (Harry) vso čast. Da se je svoji veliki ulogi do pičice priučil, bode samo še mimogrede omenjeno; chic, s katerim jo je igral, nam je dokaz, da je resno začel uporabljati lepo svojo nadarjenost. Gospoda Perdana domišljavi in babati krojač Gibson je vzbujal mnogo smeha; samo se nam je zdelo, da so mu v prvem dejanji tri čaše šampanjca le malo prehitro posilile v noge. Gosp. Verovšek je bil korekten in dostojen Marsland, g. Lovšiu eleganten in blaziran sportsman. Gosp. G. Nigrinova je s svojo navadno marljivostjo naredila iz gospe Dikson, kar se je iz neznatne ulovice narediti dalo. Vse hvale vredne so letos tudi njene maske. Gosp. Orehku (sluga) in drugim kompartom (Šturm, Podgrajski itd.) se je vidno poznala nova šola. Najpikantnejše smo si prihranili za dessert, to sta gospici Slavčeva (Edita) in Polakova (Eva). Živahni kakor veverici bi bili sami že zadostovali, da čz vljata oder. Fini razum, s katerim je vsaka posamič znala obrisati svoj rahlo nuansovani značaj, naravna pristnost, s katero sta igrali obe skupaj posebno v drugem dejanji in obilica pikantnih posameznostij, s katerimi sta ozaljšali svojo igro v ensemblu z gg. Aničem in Danilom v tretjem in v četrtem dejanji, so dokaz, s koliko marljivostjo in ljubeznijo sta se učili in vadili svojih ulog. Voščimo

jima mnogo tako hvaležnih ulog. — Vsa predstava se je vršila razun dveh premorov, za katere naj g. režiser izpregovori resno besedo z g. inspicijantom — gladko in točno. Da se nam ne bo očitalo, češ, vse vprek hvalimo, to priporočamo za prihodnjič splošno natančnost glede izgovarjanja tujih imen in besed. Tudi nekateri značaji se dajo drugače tolmačiti, — a kdo bo daleč cepil? Poročevalec je, prišedši iz tako prijetne predstave, srečen, da je lahko užival z občinstvom in se je „po dneva trudu“ veselil z veselimi. Narodnemu občinstvu pa priporočamo, naj izpolnjuje svojo rodoljubno dolžnost tam, kjer to lahko stori na najprijetnejši način, in naj pridno obiskuje slovensko gledališče. K.

— (Osobne vesti.) Gospod Ivan Nekerman, sedaj nadučitelj v Podgradu, imenovan je učiteljem na c. kr. pripravništvu v Proseku. — Gozdno-nadzorstveni komisar g. Fran Donner je premješčen iz Novega mesta v Celje. — Na Ljubljansko strokovno šolo za lesno obrt pride delavski mojster g. Jožef Tratnik iz Meserice.

— (Pesnik Anton Askerc.) sedaj kaplan v Mozirji, premješčen je v Škale pri Šoštanju.

— (Poročilo) se je v Metliki g. Franjo Guštin z vdovo gospo Stanko Fuksovo.

— (Tržaški obč. svet in slovenska krajevna imena) Obč. svet Tržaški je te dni vzprejel resolucijo, s katero se naroča magistratu, „naj takoj odstrani zemljevide, ki se rabijo v okoličanskih šolah in naj jih nadomesti z italijanskimi, dokler ne bo dobili slovenskih zemljevidov, katera pa morajo imeti italijanska imena mesta in okoličanskih vasij po nomenklaturi štatuta mesta Tržaškega.“ Namestništvo je začasno ustavilo izvršitev tega sklepa in zahtevalo zapisnik dotične seje obč. sveta. Pričakuje se, da razveljavi ta — sklep.

— (Ravnopravnost in javni napisi.) Celjska „Domovina“ piše pod tem zaglavjem: „Čudna vam je ta dogodba o javnih napisih. Najčudnejše pa je, da to, kar velja v enem mestu kot pravično, da je to v drugem mestu krivica. Navadno je bilo nekdanj, da je bilo sveto, nedotakljivo, kar je razsodilo najvišje sodišče in to je bilo naravno, kajti za to je po naši pameti najvišje sodišče, da vtičnijo pred njegovo besedo prepričani strank. Čudno in nerazumljivo se nam tudi dozdeva samo postopanje naših oblastev, ki se branijo najvišje razsodbe. To je pač treba vprašati, zakaj? Dotična oblastva sama razglajajo vzroke. Glavni vzrok je ravnopravnost. Iz vzrokov ravnopravnosti se ne dopuščajo samo slovenski napisi v Ljubljani. V Ljubljani stanujejo Slovenci in Nemci, zatoraj treba slovenskih in nemških napisov. „Napisu so zaradi ljudstva, ne pa ljudstvu zaradi napisov.“ Temu načelu gotovo nikdo ne more oporekati. Žal je samo, da se naša oblastva v obče, v vsakem slučaju ne drže tega res zlatega načela. Vse kaže, da velja in se izkorišča to načelo samo proti Slovanom. Če se drže naša oblastva in, kakor je videti, naša vlada načela narodne ravnopravnosti, blagor jim. A naj se ga drže v vseh slučajih. Kako naj koristi vlada svojemu ugledu, ako misli ravnopravnost glede pouličnih napisov prisiliti celo proti najvišji razsodbi v Ljubljani in v Pragi, ko pa samo na svojih (vladnih) uradih temu načelu najhuje nasprotuje. Koliko je naših c. kr. uradov, ki imajo samo nemške napise, in vse prošnje in priitožbe ne zmorejo nič! Kako trdovratno se branijo naši poštni uradi slovenskih napisov! In celo naši sodni uradi si ne dajo ničesar dopovedati. Okrožno sodišče, okrajno sodišče v Celji na pr. imata samo nemški napis. Kako se to strinja? Na jedni strani hoče vlada dvojezične napise prisiliti avtonomnim oblastvom iz gole ravnopravnosti, na drugi strani pa bi na lastnih uradih, kjer je največja priložnost izvrševati ravnopravnost, temu načelu kar naravnost bila v obraz. Zaradi tega zdi se nam vprašanje o javnih napisih za ravnopravnost sedaj preznamenitega pomena. Naši vladi bodo se morale oči odpreti in razmere jo bodo primorale, kreniti pot ravnopravnosti v vseh slučajih, in ne samo tedaj, če je proti Slovanom. In čim prej se odpro vladi oči v tem smislu, tem bolje za državo in državljane. In zato nam je vsč vsak pojav, ki pomaga vladi odpreti oči, kajti dolžnost države zahteva in dostojnost, da napravi red in konec temu zlorazmerju. Kot tako sredstvo zdi se nam potegovanje Ljubljanskega mesta za samo-slovenske napise. Tukaj se povdarja od vladne strani ravnopravnost, zakaj se pa drugje ne povdarja na pr. v Celji. Naj čutijo naši nasprotniki, kako hudo dč „pravica večine“. In vlada naj zve to po njih, njim

vsaj verjame. Če tožijo Slovenci, da jim nemška večina dela krivico, kdo jim verjame. Naj se uče tudi naši nasprotniki, kaj se pravi trpeti, potem bodo dobili boljši čut do pravice in brepenenje po ravnopravnosti. Potem jim bode lahko prenašati, če se komu godi pravica česar sedaj še ne znajo. V tem smislu se nam tudi krivo zdi protiviljenje protisamo-slovenskim napisom v Ljubljani od slovenske strani, ko se je vendar izjavilo, da se takoj zopet uvedejo dvojezični napisi, če se uvedejo tudi v mestih, kjer se dozda šopirijo, kljub veliki množini slovenskega življa, samo-nemški.

— (Viharen ljudsk shod) Tukajšnje socijalno-demokratsko društvo „Bodočnost“ sklicalo je včeraj dopoldne ljudsk shod v kazinski restavraciji ter postavilo na dnevni red „razgovor o splošni volilni pravici“. Kakor že večkrat zadnji čas, prišlo je tudi k temu socijalno-demokratskemu shodu pod vodstvom nekaterih duhovnikov toliko članov katoliškega delavskega društva, da so bili sklicatelji shoda in njihovi pristaši očitno v veliki manjšini. Le mimogrede bode omenjeno, da se je shoda udeležilo tudi lepo število delavk, ki se menda tudi živo zanimajo za splošno volilno pravico — ka-li? Že pri volitvi predsednika shoda pokazala se je premoč katoliškega delavskega društva; mej članovi obeh sovražnih taborov nastal je hrupen prepir in mej splošnim krikom in hrupom potisnilo se je nekoliko zborovalcev na cesto. Da se to ni zgodilo na posebno nežen način, je umevno in obvezane glave nekaterih socijalnih demokratov so pričale, da so bili „priložni argumenti“ precej tehtni. Navzoči vladni zastopnik je vsled tega shoda razpustil. Kakor se nam nadalje poroča, sklican je bil včeraj popoldne tudi v Zagorji ljudsk shod; iz Ljubljane odpeljal se je tje kot glavni govornik znani Grablovec, a za njim baje krdele „krščanskih socijalistov“. Je-li so tudi v Zagorji odločevali taki argumenti kakor v Ljubljani, nam ni znano.

— (Kako se Karnijolec vde.) Piše se nam: Poročali ste o vitežkem (?) činu Karnijolca Huberta Galè ta mej drugim tudi to, da je nadporočnik v rezervi. Resnici na ljubo bode povedano, da je Hubert Galè dosegel to-le vojaško šaržo: bil je pri bramboveh — „frajtar“.

— (Za gozdno- in lovsko-varstveno službovanje) so se pričeli danes izpiti pred komisijo tukajšnje deželne vlade. Oglašilo se je 32 kandidatov, izmed katerih jih spada 28 v koroško, 3 v kranjsko in 1 v primorsko upravno področje.

— (Nesreča) Danes ob 1. uri popoldne padel je 4letni deček Karol Vojska, sin delavca Jakoba Vojske s Poljanske ceste, za Obrezovo bišo na Bregu čez obrežje v sedaj precej naraslo Ljubljano. Delavec Ivan Jama, ki je ravno mimo šel, skočil je v vodo, plaval za otrokom ter ga pri Hradeckega mostu še živega potegnil iz vode. Navzoči medicinec J. Robida je dečka pregledal ter konstatoval na glavi nevarno rano. Otroka prepeljali so v bolnico.

— (Zlobnost?) Poroča se nam, da je v soboto mej 5 in 6. uro zvečer nekdo odnesel tablico zdravnikarja gosp. dr. H. Borštnerja, nabito na hiši štev. 3 v Gledaliških ulicah. Najbrže je bil dotični kot delavec oblečen — in so passantje mislili, da se tablica odstranja vsled ukaza gospodarja. Čudno bi bilo, ako bi dotičnega predrznega ne dobila policija v roke; tudi je gosp. doktor pripravljen deset goldinarjev plačati onemu, ki ga privede.

— (Optično-fizikalne predstave) zasebnega potovalnega učitelja Jurija Müllerja v redutni dvorani privabile so prav mnogobrojno občinstvo. Program se je zvršil, kakor smo ga že priobčili in so nas zanimali zlasti slike, predstavljajoče ekspedicijo Nordenskjöldovo, potem razna skulpturna dela glasovitih kiparjev, razne astronomične prikazi in ciklus slik predstavljajočih osvobodilne boje na Tirolskem l. 1809. Občinstvo je bilo s predstavo jako zadovoljno.

— (Povodnji na Štajerskem.) Po vsem srednjem Štajerskem in v nekaterih krajih Gornjega Štajerja so nastale velike povodnji, ki provzročujejo silno škodo. V Göttingu poleg Gradca je bila nastala zopet velika nevarnost za ves kraj. Ceste so v raznih krajih preplavljene in poškodovane. Podrlo se je tudi več mostov in je železniški promet na nekaterih stranskih progah ustavljen.

— (Roparsk napad.) V Mariboru je napadel te dni proti jutru neznan lopov neko prodajalko sadja, ki je prenočila na velikem čolnu in imela precejšnjo vsoto denarja pri sebi. Ker je žena

klčala na pomoč, je napadalec zbežal, pustil pa je nekaj obleke in listin, iz katerih se je dognalo, da je že večkrat kaznovani postopač Gabrijel Alt.

— (Zveza slovenskih posojilnic) je priredila dne 3. t. m. v Celovcu shod zastopnikov koroških posojilnic. Pod vodstvom predsednika zveze g. posl. M. Vošnjaka se je zbralo precejšnje število zastopnikov, ki so se posvetovali o raznih, za posojilnice važnih stvareh.

— (Odlikovan hrvatski profesor.) Črnogorski knez Nikola I. je podelil Zagrebškemu vseučiliškemu profesorju gosp. Spiridionu Brusini komanderski križ Danilovega reda.

— (Goreč mrlič.) V Drenovcu poleg Reke je umrl te dni 70letni kmet Matej Kučič. Ko je ležal v sobi na mrtvaškem odru, okolu katerega so gorele štiri velike sveče, prevrgla je silna burja sveče na oder, ki se je vnel. Še le dim, ki se je valil skozi okno, je privabil sosede, kateri so ogenj pogasili in na pol sežganega mrliča izvlekli izpod podrtega odra.

**Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Anton Erčul iz Dobrega polja 1 krono. Živio!

Za „Narodni dom“ v Ljubljani: Družba „Česká obec“ v Ljubljani 10 kron, dobljena stava. Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— Podpornemu društvu za slovenske velikošolce na Dunaju je gospod Josip Kovač, c. kr. sodnik v Ilirski Bistrici poslal deset goldinarjev, katere so darovali gg.: Josip Kovač 3 gld., Janko Rahné, c. kr. notar v Ilirski Bistrici, 3 gld., Ivan Valenčič, veleposestnik v Trnovem 3 gld., Evgen pl. Terbuhovič, c. kr. sodni pristav v Ilirski Bistrici 1 gld. Iskrena hvala blagim darovalcem!

Zahvala. C. kr. kmetijska družba v Ljubljani je na prošnjo kmetijske podružnice v Kamniku pri kranjskem deželnem odboru izposlovala 50 gld. podpore za nakup vožne moštne stiskalnice. Slavnemu deželnemu odboru izreka za ta dar najiskrenejšo zahvalo: Kmetijska podružnica v Kamniku, 5. oktobra 1894.

Razne vesti.

* (Madjarska tiskovna svoboda.) V 20. tiskovni pravdi, katero je imel rumunski list „Tribuna“ te dni v Kološvaru, sta bila obsojena Andrej Baltes na tri mesece in Ivan Pupa Neca na dva meseca ječe, 500 gld. izgube na kavci in povrnitev sodnih stroškov.

* (Električna razsvetljava v Gradcu) se bode bržkone pričela že bodoči mesec, ker bodo dela skoro vsa dogotovljena in so dotični stroji že večinoma postavljeni v centrali in v postaji za akumulatorje.

* (Ruski jezik v Bolgariji.) Kakor poroča „Novoe Vremja“, se uvede s početkom tekočega šolskega leta na vseh srednjih šolah, semeniščih in učiteljskih v Bolgariji ruski jezik kot obvezni predmet. Bolgarsko naučilo ministerstvo je že odredilo vse potrebno.

* (Koliko veljajo Italijo njeni anarhisti.) Število anarhistov, katere bode italijanska vlada odpravila v prisilno bivališče, je že zdaj naraslo na 3000. Do novega leta jih utegne biti pa 5000. Ako se račun le 60 centesimov stroškov na pojedinca (okoli 30 novč.), veljali bodo ti anarhisti vladi vsak dan 3000 lir, ali nad milijon lir na leto.

Brzjavke.

Dunaj 8. oktobra. Prva seja drž. zbora je določena na dan 16. oktobra. Poslanske zbornice predsedstvo je že razposlalo povabila in dnevni red, na kateri se je tudi postavila razprava o novem kazenskem zakonu.

Dunaj 8. oktobra. Bivšega poslanca grofa Egberta Belcredija je zadela kap.

Dunaj 8. oktobra. Splošno se razširja govornica, da so se pri ruskem carju pojavili znaki duševne depresije.

Dunaj 8. oktobra. Avstrijska cesarica je ponudila ruskemu carju, naj se nastani v njeni palači na otoku Krfu.

Budimpešta 8. oktobra. Ob 11. uri dopoldne se je zaključilo zborovanje avstrijske

delegacije. Minister grof Kalnoky je delegatom sporočil cesarjevo zahvalo, da so odobrili poračun. Predsednik baron Chlumecky je v svojem zaključnem govoru poudarjal, da kažejo Kalnokyjeve izjave, da se je pomnožilo upanje na ohranitev miru.

Budimpešta 8. oktobra. Magnatska zbornica je danes z večino šestih glasov odklonila zakonski načrt o recepciji židov.

Peterburg 8. oktobra. V vseh pravoslavnih in garnizijskih cerkvah se moli za carjevo zdravje. Vsi dvorni dostojanstveniki in najvišji javni funkcionarji so se pozvali v Ljvadijo. Zdravniki so spoznali, da je carja rešiti jedino česa operira. Car je privolil, da se izvrši sila nevarna operacija.

Pariz 8. oktobra. Predsednik republike Casimir Perier je brzojavno povabil ruskega carja, naj prezimi na francoski rivièri.

London 8. oktobra. Mej Angleško, Nemčijo in drugimi državami se vrše dogovori glede skupnih korakov v varstvo njihovih v Kitajski naseljenih podanikov.

60.000 gld. znaša glavni dobiček Lvovskih razstavnih srečk, ki se izplača po odbitku samo 10% v gotovini. Opozorjamo naše cenjene čitatelje, da se bode zbiranje vršilo neprekinjeno **dné 18. oktobra.**

Začetek ob 1/8. uri zvečer.

Štev. 6. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 592

V torek, dné 9. oktobra 1894.

Prvikrat:

Priljubljena hrvatska narodna igra:

Graničarji

ali

Žegnanje (proščenje) na sv. Elije dan.

Izvirni ljudski igrokaz s petjem in plesom v treh delih. Hrvatski pisatelj Josip Freudenreich. Narodna godba od J. Pokornjaka. Poslovenil * *. Dirigent g. prof. Gerbič. Režiser g. Dragotin Freudenreich-Veselič.

V tretjem dejanju narodni ples „kolo“. Priučil in vodi ga g. režiser Freudenreich. Kostumi iz Zagrebaškega nar. zem. gledališča.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec po 10. uri zvečer.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27.

Vstopnino glej na gledališkem listu.

Prihodnja predstava bo v petek, dné 12. oktobra t. l.

Blagajna se odpre ob 7. uri zvečer.

Zahvala.

Slavno vodstvo obrtnijske družbe kranjske je s svojim dopisom z dne 28. septembra t. l. podpisane obljube, v slučaju, ako se tukajšnja trozrednica v toliko potrebno četverorazrednico razširi, v nakup šolske opreme in predpisanih učil darovati kaj lepo vsoto 877 kron in 60 vinarjev, in se ob enem obveže za vzdrževanje četrtega razreda dvajset let po 98 kron in 60 vinarjev plačevati in potrebna drva za kurjavo preskrbljevati.

Za ta velikodušni dar se podpisani v imenu šolske občine prespoštovani obrtnijski družbi kranjski prav priščno in najtopleje zahvaljuje. (1140)

Krajni šolski svet na Jesenicah

dné 3. oktobra 1894.

Al. Schrey,
predsednik.

K. Bernard,
nadučitelj.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-kriina v mm.
6. okt.	7. zjutraj	733.6 mm.	6.0° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	733.7 mm.	15.1° C	sl. jvz.	jasno	
	9. zvečer	735.1 mm.	10.4° C	sl. jvz.	jasno	
7. okt.	7. zjutraj	737.1 mm.	6.6° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	737.2 mm.	13.2° C	sl. szh.	d. jas.	
	9. zvečer	738.2 mm.	10.0° C	brezv.	d. jas.	

Srednja temperatura 10.5° in 9.9°, za 2.3° in 2.9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 8 oktobra t. l.

Skupni državni dolg v notah.	98	gld.	75	kr.
Skupni državni dolg v srebru.	98	gld.	70	kr.
Avstrijska zlata renta	123	gld.	—	—
Avstrijska krona renta 4%	97	gld.	75	kr.
Ogerska zlata renta 4%	121	gld.	39	kr.
Ogerska krona renta 4%	96	gld.	25	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	1027	gld.	—	—
Kreditne delnice	366	gld.	—	—
London vista.	124	gld.	50	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	gld.	12	kr.
20 mark	12	gld.	21	kr.
20 frankov	9	gld.	90	kr.
Italijanski bankovci	45	gld.	25	kr.
C. kr. cekini	5	gld.	90	kr.

Dné 6 oktobra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148	gld.	75	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	gld.	75	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	gld.	50	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	gld.	20	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	135	gld.	50	kr.
Ljubljanske srečke	24	gld.	75	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	gld.	50	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	165	gld.	30	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	334	gld.	50	kr.
Papirnati rubelj	1	gld.	33	kr.

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest o smrti naše ljubljene matere, oziroma sestre in tašče, gospe

Marije Konšek roj. Krassnigg
posestnice in udove c. kr. poštarja

katera je danes ob 10. uri zvečer, po dolgi bolezni, previdena s svetimi zakramenti, v 73. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspala. Pogreb boče 7. t. m. ob 9. uri zjutraj na pokopališču sv. Gotarda, kjer se bodo tudi brale svete zadušne maše.

Trojana, dné 5. oktobra 1894.

Fran Konšek, posestnik in c. kr. poštni voditelj, sin. — **Josipina Kaschitz roj. Konšek**, hči. — **Štefan Krassnigg**, podjetnik brat. — **Anton Kaschitz**, gospodar, **Janez Petrič**, posestnik, zeta. (1141)

Ignacij Premer javlja v svojem in v imenu svojih otrok: **Frančiška**, **Josipine**, **Julijane** in **Engelberte**, v imenu svojega zeta **Frančiška Gregorčiča**, kakor v imenu vseh sorodnikov pretužnega srca vsem prijateljem in znancem prežalostno vest, da je njegova priljubljena in neopozabna soproga, oziroma mati in tašča gospa

Julijana Premer roj. Skrem

po dolgi in mučni bolezni, previdena s svetimi zakramenti za umirajoče, v 43. letu svoje dobe, danes ob 7. uri zjutraj izdihnila svojo blago dušo.

Pogreb nepozabne rajnice bo v soboto dné 6. oktobra ob 2. uri popoldne.

Svete maše zadušnice se bodo brale v Metliki in Podzemlju. (1144)

Prerano umrli bodi blag spomin!

Primostek pri Metliki, dné 5. oktobra 1894.

1000 pismenih znamk, kakih 160 vrst, 4-kr., 100 raznih prekomorskih 1 gld. 70 kr., 120 boljših evropskih 1 gld. 70 kr. pri **G. Zechmeyer, Norimberg.** Nakup. Zamenj. (927)

V najem se oddá stanovanje

z 2 sobama, kletjo, kuhinjo, jedilno shrambo in lepim vrtom, vse v najboljšem stanju, na Logu nasproti Sevnici. Natančnejše pogoje stavi **J. Gospodarič**, mlinar na Logu, pošta Radna. (1104—2)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894.

Nastopno omenjeni prihajali in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času, ki je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Solthal v Ansees, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Eger, Karlove varo, Francova varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Solthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 41 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Solthal, Dunaj.

Ob 4. uri 13 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Solthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Breguše, Curia, Genova, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Eger, Francova varo, Karlove varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 43 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Ansees, Zella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 8. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 11. uri 27 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Genova, Curia, Breguše, Inomost, Zella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Linca, Pontabla, Trbiša.

Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Solthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnika.

Ob 9. uri 05 min. popoldne v Kamnika.

Ob 4. uri 50 min. zvečer v Kamnika.

Ob 10. uri 10 min. zvečer v Kamnika. (slednji vlak le oktobra meseca ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika.

Ob 11. uri 15 min. popoldne v Kamnika. (4—227)

Ob 6. uri 30 min. zvečer v Kamnika.

Ob 9. uri 55 min. zvečer v Kamnika. (slednji vlak le oktobra meseca ob nedeljah in praznikih.)

Zgubil se je velik pes

črne, kratke dlake, brez znamke, z novega strelišča. — Kdor bi ga prijel, je naprošen vrniti ga proti dobremu plačilu lastniku na novem strelišču. (1146)

Oklic.

Graččina Rakovnik

pod Zelenim hribom v Ljubljani

prodá na drobno

svoje ostale hribe.

Kdor želi kaj kupiti, oglasi naj se

dné 9. oktobra 1894

ob 9. uri popoldne na lici mesta. (1117—3)

Dr. Behring-ov

lek proti difteriji

(lekovita krvna sirotka)

pripravljen pod kontrolo gospodov profesorjev **dr. Behring-a** in **dr. Ehrlich-a**, potem gospoda zdravnika svetovnika **dr. Libberth-a**.

Dobiva se:

v lekarni Trnkóczy-jevi

v Ljubljani. (1145—1)

Franjo Guštin

Stanka Guštin vdova Fux

roj. Weibl

poročena.

Metlika, v vinotoku 1894

(1148)

Lvovske Srečke à 1 gld.

Glavni dobiček

gld. 60.000 gld.

(1090—5)

11 srečk 10 gld. 6 srečk 5 gld. 50 kr. priporočata: **J. C. Mayer** in **A. Gruber.**